Debatten om tillægsbevillingsforslaget fulgte stort set de traditionelle baner. De østeuropæiske landes afstandtagen fra bevillingerne til FNs obligationslån og visse fredsbevarende aktiviteter samt Portugals og Sydafrikas forbehold vedrørende bevillinger, der tager sigte på afskaffelse af apartheid og kolonipolitikken, kom til udtryk i debatten, afstemningerne og stemmeforklaringerne. Pakistan, Nigeria og Senegal gik, støttet af en række andre små og mellemstore afro-asiatiske lande, under debatten ind for, at 5. udvalg som et rent budgetteknisk udvalg ikke burde beskæftige sig med spørgsmål af politisk art.

Plenarforsamlingen vedtog 19. december 1967 resolutionen (res. 2362) med samme stemmemønster.

5. udvalgs beretning: A/7023.

Budgettet for 1968.

(Dagsordenens punkt 74).

5. udvalg behandlede budgetforslaget for 1968 fra den 18. oktober til den 18. december 1967. Hovedemnerne i debatten var den stadige vækst i FNs budget og personale, den finansielle krise, herunder navnlig organisationens kontroversielle udgifter til obligationslånet, FNs Field Service og de særlige udsendte observatørkorps, sprogspørgsmål, personalespørgsmål samt stormagternes forslag om et nyt budgetlægningssystem.

Udviklingslandene understregede især betydningen af organisationens økonomiske og sociale virksomhed og gik imod enhver tanke om at lægge loft over væksten i budgettet. En række af udviklingslandene såvel som de fleste vestlige deltagere i debatten rettede opfordring til de medlemslande, der endnu ikke havde betalt frivillige bidrag til genoprettelsen af organisationens økonomi, om snarest at gøre dette. Dette førte til en skarp politisk præget replik fra Sovjetunionens side.

Østlandene kritiserede væksten i de administrative udgifter, særlig udgifterne til personalet, samtidig med at man tog afstand fra de udgiftsposter, herunder amortiseringen af obligationslånet, som disse lande anser for at være i strid med FN-pagten. Endvidere fastholdt man, at udgifter til teknisk bistand ikke bør afholdes over organisationens ordinære budget.

Også *de fleste vestlige landes* repræsentanter udtalte bekymring over den stærke vækst i budgettet og understregede betydningen af en programlægning på længere sigt forbundet med en prioritering af opgaverne. Frankrig, Storbritannien, USA og Sovjetunionen fremlagde forslag til en resolution, der pålagde generalsekretæren hvert år samtidig med budgetforslaget at forelægge et planlægningstal for det næstfølgende år. Dette skulle derefter danne grundlaget for udarbejdelsen af det detaljerede budget for det pågældende år. Samtidig skulle man i samråd med det rådgivende udvalg vedrørende administrative og budgetmæssige spørgsmål arbejde på at opnå en nøjere definition af ekstraordinære og uforudsete udgifter. Resolutionsudkastet mødte stærk modstand i sin oprindelige form særlig fra udviklingslandenes side, idet disse nærede frygt for, at indførelsen af et planlægningstal i realiteten ville betyde, at der lagdes loft over organisationens budget for vedkommende år. Også fra en række vestlige landes side nærede man betænkeligheder ved stormagternes forslag i den oprindelige form, idet man fandt teksten uheldig, og man anså det i øvrigt for vigtigt at finde frem til en formulering, som kunne godkendes af det overvejende flertal af medlemslandene. Resultatet blev, at stormagterne efter en lang række indgående forhandlinger med de afro-asiatiske og latinamerikanske lande (særlig repræsenterede ved Brasilien, Indien, Senegal og Nigeria) ændrede teksten til forslaget bl. a. derved, at der i stedet for et planlægningstal tales om et budgetskøn, og i stedet for at indføre det nye system for finansåret 1970 udsatte man det til 1971. Forslaget blev, efter at det i sidste øjeblik yderligere modificeredes på det redaktionelle område på grund af en intervention fra Tanzanias side, vedtaget praktisk talt enstemmigt. Resolutionsforslaget — der bebuder dels indførelse af 2-årige budgetperioder og dels udarbejdelse af en definition af begrebet „uforudsete og ekstraordinære udgifter" — vedtoges den 19. december af plenarforsamlingen med stemmemønsteret 114-0-1. (res. 2370).

Under behandlingen af budgetforslagets 3. afsnit om lønningsspørgsmålene fremsatte